

10

Handwritten notes in the left margin.

דברי המהרש"א שכתב בפתח פתוח לענין דילוק דוקא
 ולי"מ שהתחפות בפריטיו, אי"ב גם הרמ"א שכתב ידלוק
 המשמעות ידלוק דוקא ובהמכריו ובהמכריו, ואך
 כיון דחומרא זו שורש במכריו ומהכריו בכתוב
 ובמהגוס שלפנינו כ"ל, וכפי שכתב בד"מ המהר"ל
 במנהגים הוא מהחולקים כ"ל, וגם חומרא זו הלוי
 בחומרא אחרת דהויג להדלוק כל אחד ואחד, כמ"ס
 בשו"מ מהר"ל ובמהגוס שלפנינו כ"ל, וחומרא
 ידלוק כח"א כתוב ג"כ ברמ"א (ס"ו הרע"א ס"ו)
 (ב') בשם וי"א, לכן כתב גם כן זה בשם וי"א, וסוים
 וכן נהגו כמ"ס שם דכן המנהג פשוט דמלוק כח"א
 עיי"ש, והנה ח"ק כי ידעתי כי גם בזה לא נמלטנו
 מדוחק, דהרי כיון דהמנהג הזה הלוי גם בהמנהג
 שמדלוק כח"א, ה"ל לדיק להזכיר הרמ"א גם זה,
 בליורף מה שהזכיר שמדלוקין בפנים ממש, מ"מ לא
 נמנעתי מלכתבו.

ונבוא לנ"ד, והנה נודע שבח"א הרבה נהגים
 להדלוק ב"ה בחוץ, לכן נאמר בשלח ב"ה
 מהו"ל שהעונם מדלוקין בפנים, — וגם בח"א יש
 הרבה שנהגים להדלוק בפנים, עיי' בספרי (ח"ו ס"ו
 ס"ו) מזה — נדבר כעת רק בנוגע לאותם הנ"ל,
 ובמהדרים שמדלוקין כח"א ואך בהחורים כמבואר
 במהר"ל כ"ל.

הנה יש לעיין אם החלוק שצין המקומות אכילה
 ולניה בהדלקת נר הנזכה שייך ב"ה שיהיה
 בדירה אחת בהדרים חלוקים דהרי עיקר הדיקה
 לאזנין בחד מקום האכילה מקורו בעירובי חרות
 ועירובי תחומין, ותיקוני מבואות, וכמ"ס צט"ז שם
 (ס"ו תרע"ז סק"ב), המבואר בש"ס (עירובין דע"ב
 ע"ב וע"ג ע"א וע"ד ע"ב), פלוגתא דרב ושמואל אי
 אזנין בחד פיתא או בחד לניה, והלכה כרב דאזנין
 בחד פיתא, וכמבואר צט"ז ע"ג (ח"ו ס"ו) ש"ע
 וס"י ה"ט), והנה משם יש רק ללמוד דמי שיש לו ב'
 דירות, אי' לניה, וצ' לאכילה, דעיקר דירה במקום
 אכילה, אבל לחלק באותה דירה של אכילה בין חדר
 לחד לא שמענו, דלא מוציא בעירובי תחומין ותיקוני
 מבואות הגידולים שם, צ"י דירות אכילה ולניה
 במקומות שונות, כגון הא דליתא שם (בדע"ג ע"א)
 ברוטם וקיינין וכו', והא דצני צי רב דאכלי נהמא
 בבאגא ואחי וציתו צני רב, וכן ב"ה דתיקוני מבואות
 שם (דע"ד ע"ב) בהבוא הזנא דהוי אכיל נהמא
 ציתו ואחי צית צני בניהתא עיי"ש, ואך בעירובי
 חרות הכדון בש"ע (ס"ו ש"ע סעי' ג') אם אכיל
 במקום אחד ויש במקום אחר, מיירי צ"י חרות, ועיי'
 מ"ב וציאור הלכה שם, ובגוגל דליתא בש"ס שם
 (דע"ב ע"ב) צמטש דבן נפחא דמייירי-צחמם חרות
 עיי"ש, מכל אלו הנ"ל צודאי אף ר"א לצי' חדרים
 חלוקים אכילה וניה בדירה אחת, אלא אף צמה
 דליתא במתני' שם ב"הין שהיו אכילין על שלחן אציהם
 וישנים צתיהם, דלדיק עירוב לכל א"א, דמייירי צ'
 דירות צלותו חר, וביותר המבואר שם במתני' (דע"ב
 ע"א), חמישה חצרות ששבתו בערקלן אחד, צ"ש
 אומרים עירוב לכל חצורה וחצורה, וצ"כ אומרים
 עירוב אחד לכולן, ומודים צמן שמקלחן שרונים
 בחדרים או בעלות שהם נריכים עירוב לכל חצורה

וחצורה, ומוכח מדברי הפוסקים רי"א דאם אכילים
 במקום אחד, אע"פ שכל אחד ישן בחדרו פיתא גורם
 כרב, עיי' בש"ע שם (ס"ו ש"ע סעי' ד'), וברמ"א שם,
 (ומה שכתבו החוס' והר"א שם צסופר ומלמד
 ובחורים הכאים ללמוד, דאע"פ שאכילין וישנים כ"א
 בחדר, אם משתמשים בכל עסקי הבית באפי' וצנישול
 וכל דבר אלא הצע"ב, אין אכילין ענין, דהשני
 כולו אכילין וישנים במקום אחד, ועוד דאין משאיל
 להם רשות כדי לאכור עליו עיי"ש, מבואר צט"ז
 ומג"א שם (ס"ו ש"ע סעי' ג') ומ"ב וציאור הלכה
 שם, דהרתי טעמי צענין עיי"ש), וש"מ מה"ל דאך
 בחדרים חלוקים שצלותו בית, אזנין בחד פיתא
 כ"ל, מ"מ כ"ז אינו ענין לנ"ד, ושם הכדון אם
 לשחק דיירים שיש להם כח"א דירה צפ"ע, ואין להם
 דרך צ"ז לחצבם בדירה אחת לענין עירובי חצרות,
 ואם היו להם ציחד דירה אחת שאכילים וישנים שם,
 פשיטא דנחשבים ביחודים, כי פליגי היבא דשותפים
 רק באכילה או צלינה, ולהלכה כרב אמרינן דפיתא
 עיקר, אם שותפים באכילה, אף צלינה אינם שותפים
 נחשב לדירה אחת, משא"כ אם אינם שותפים באכילה
 אף דישנים ביחד אינם נחשבים כאחד, ורק אם
 מקצבים פרם מצע"ב אי' וישנים ביחד, אבל אינם
 אכילים ביחד, דנו צ"כ התי"ע (פ"ו דעירובין מ"ו)
 עפ"י הרע"ב שם, וצ"ב וחיודושי' הר"ר נחמ"י בירך
 ז"ל הנדפס בהשלמות בש"ס (עירובין דע"ב) שם
 עיי"ש, אבל כ"ז צדון של כמה דיירים נפרדים ואין
 להם רשות ביחד רק או ציתא או צלינה, צ"כ
 אמרינן דפיתא עיקר לעשותם כאחד, אבל היבא
 דהגדון באדם אחד שיש לו דירה עם כמה חדרים זה
 אלא זה, דיש לו רשות לכל החדרים שצנית, וצ"א
 דירה מקום אכילה, צודאי נחשבים כל החדרים
 לדירה אחת, דלא מוציא אם יש פתח מחדר לחדר,
 ואין דרך ללאת לחוץ רק עיי' שצור מחדר לחדר
 דצ"ב הרי אף צחמם חצרות הנחלקים צנייהם
 במחילות גמורות עד התקרה ונפרדים זה מזה בין
 באכילה ובין צנינה, מ"מ כיון שיש להם דרך צ"ז
 נחשבים כחד כמבואר בש"ס ובש"ע שם, אלא אף אם
 החדרים חלוקים צ"ז ואין להם דרך צ"ז וכן פתחים
 לבית שער אי', דמבואר שם דאין מטערפין זה עם זה
 וכמ"ס ברמ"א שם (סעי' ג') וצ"ב וציאור צמ"ב שם,
 אם לא שצותו הבית שער היא מקום אפי' וצנישול
 לבולס כמ"ס צציאור הלכה שם (סד"ה אינם אכילים)
 עיי"ש, מ"מ כ"ז בהרבה צע"ב, אבל צע"ב אי' צודאי
 נחשבים כל החדרים כאחת, ואין לחלק בין חדר לחד
 לומר דדוקא במקום שאכילים היו מקום חשוד להדלקת
 הנרות הנזכה, כיון שהכל דירה אחת, ורוב תשמישים
 בחדרים אחרים, דאך בהרבה צע"ב ס"ל להחוס'
 והר"א שם, דעשו לשאר תשמישים יותר עיקר מאכילה
 וניה כ"ל, אף דלא סמכו ע"ז לצד צנידונים רק
 צצירוף צ' טעמים כ"ל, כ"ז בהרבה צע"ב דמקום
 אכילה וניה צנפרד צנייהם ואין להם רשות צ"ז,
 אבל צצ"ב אי' באותה דירה לחלק בין חדר לחד לניח,
 הסבא אומרת דאין לחלק בין חדר לחד, ומכל שכן
 אם בחדר שאינם אכילים יש יותר פרסום לצני צית
 שצנילים שם יותר, וכמו שהמנהג צממא משפחות.